

Embedernes Bigtighed og Omfang iøvrigt er undergaaet nogen Forandring, men den, at man ikke skjønner rettere, end at det mere er den selvstændige overordnede Stilling som Chef for et Toldsted, der bør characterisere Embedet end just Forretningernes Mængde og Intradernes Størrelse, saa at saadanne Forstandere for et Toldsted i Almindelighed bør benævnes eens. Oppebørselscontrollereurere ere herefter ifkun de Embedsmænd henvænte, der under en Anden, som det paagældende Toldstedes Chef, varetage Regnskabsvæsenet og efter Omstændighederne tillige fungere som Opsynscontrollereurere, og de, hvis Embeder ere af saa ringe Omfang, at de kun have kunnet foreslaaes aflagte med de to laveste Gagesatser i 3die Lønningsclasse, 800 Rd. og 900 Rd.

Til § 2.

De i denne Paragraph foreslaaede Alderstillæg for 2den, 3die og 4de Lønningsclasse ere af samme Størrelse som de i § 3 i Loven af 1851 fastsatte, men blive, naar hensees til det midlertidige Lønningsstillæg, for flere Embeder noget lavere end for 1den. Ogsaa med Hensyn til det forholdsvis Antal af Tillægene i hver Classe er det nu Bestaaende i det Væsentlige bevaret.

Med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i Paragraphen bemærkes, at denne, der faldt ind under det tidligere Lovforslag om almindelige Lønningsbestemmelser § 9 er fremkaldt ved den i Anmærkningerne til §§ 3, 4 og 5 paaviste Mefattelse af nogle Embeder fra 2den til 3die Lønningsclasse, idet Villighed taler for, at de i disse Embeder alt Ansatte ikke tabe den Afgang til Alderstillæg, som de efter den gjældende Lovgivning ere i Besiddelse af, og at paa den anden Side de i 3die Classe allerede ansatte Embedsmænd ikke stilles uheldigere derved, at hine efter deres Tjenestealder indordnes i sidstnævnte Classe.

Til §§ 3, 4 og 5.

Disse Paragrapher indeholde Bestemmelser om Fordelingen af de i Forslagets § 1 opførte Lønninger og om det under Lønningslovens Omraade inddragne Personales Størrelse, samt give for 2den og 3die Lønningsclasses Bedkommende tillige Bestemmelser for, hvormange og hvilke Embedsmænd der ville

være ved hvert Toldsted, medens en saadan Fordeling ikke er optagen i § 5 med Hensyn til den fjerde Lønningsclasse, Toldassistenterne, hvilket derimod var Tilfældet i Loven af 1851. Slutningen af dennes § 4 indeholdt imidlertid Bemyndigelse for Administrationen til at kunne efter Tjenestens Lørv omfordele Controllereurere og Assistentere mellem de forskjellige Toldsteder. Det synes imidlertid correctere og mere practiff, eftersom en saadan Omfordeling af Assistentposterne paa Grund af de varlende Forhold hyppig viser sig nødvendig, at opnaae det ved hin Bemyndigelse tilsigtede Diemed derved, at Lønningsloven overhovedet ikke fordeler Assistentposterne paa de enkelte Toldsteder. Hvad Controllereurposterne angaaer, kunne og Forholdene ganske vist medføre og have ogsaa medført Nødvendigheden af at benytte den i Loven af 1851 givne Bemyndigelse. Eigesom dette dog i Reglen vil være sjeldnere, saaledes staaer Controllereurernes Lønning i et anderledes afsæstet Forhold til Omfanget af det enkelte i Lønningsloven særlig betegnede Embede, saa at en Forlægning af Embedet andetsteds hen, i Overeensstemmelse med det gennem Lønningsloven gaaende Princip, ofte kan bevirke, at en Lønningsforandring samtidig bør indtræde. For imidlertid ikke at affjære Bestyrelsen Velighed til, til Besparelse for Statskassen, at kunne benytte en Controllereur paa et andet Sted end netop det, hvortil han er udnævnt, og for hvilket hans Lønning er normeret, naar Omstændighederne maatte gjøre saadant nødvendigt eller ønskeligt, er der givet § 4 en Slutningsbestemmelse, ved hvilken begge Diemed tilsigtes naaede. At Forlægning af Lønninger for de egentlige Forstandere for Toldstederne ikke bør kunne ske uden Lovhjemmel, er anseet for en Selvfølge.

Hvad Antallet af de i disse Paragrapher opførte Embeder og Bestillinger angaaer, da er det allerede ovenfor i Almindelighed bemærket, hvilke Hensyn der herved have været raadende, og Tallet er derefter saavel i Almindelighed som for de enkelte Toldsteder sat saa lavt, som det paa nogen Maade kan forsvares, naar Forretningerne skulle kunne tilfredsstillende udføres, og Statskassens Lørv tilbørlig varetages. Lønningerne for de enkelte